ת"פ 33839/07/14 – מדינת ישראל נגד עאמר דגאישה,עאסם דגאישה

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט דורון פורת, סגן נשיא

ת"פ 33839-07-14 מדינת ישראל נ' דגאישה ואח'
07 מאי 2015

בעניין:

מדינת ישראל	המאשימה
נגד	
1. עאמר דגאישה	הנאשמים
2. עאסם דגאישה	

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד תומר בן חמו

מטעם הנאשם 1: עו"ד דניאל וייס

מטעם הנאשם 2: עו"ד תאופיק ג'בארין

גזר דין

כתב אישום:

1. נאשם 1 הודה אך לא הורשע בעבירה של פציעה, עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "חוק העונשין"). נאשם 2 הודה אך לא הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בצוותא, לפי סעיף 380(א)+ 29 לחוק העונשין.

עובדות המקרה פורטו בהרחבה בכתב האישום המתוקן. בקליפת האגוז ייאמר, כי ביום 14.7.2014 התקשר אחיו של המתלונן לנאשם 2 וביקש להיפגש עמו על מנת לשוחח ביחס לקשר אקראי שקיים עם בת משפחתו של המתלונן. בהמשך נפגשו המתלונן ואחיו עם הנאשם 2 וביקשו ממנו לנתק כל קשר עם קרובת משפחתם, והסיעו אותו לכפרו. נאשם 1 עבר במקרה במקום, הבחין בנאשם 2 אשר סיפר לו כי המתלונן ואחיו איימו עליו. הנאשמים נסעו ביחד עם אחר, בעקבות רכבם של המתלונן ואחיו, תקפו את המתלונן, היכו בו באגרופים. נאשם 1 הכה את המתלונן בבטנו מספר פעמים ונאשם 2 בעט בו בפניו. המתלונן הקיא ופונה במסוק לבית החולים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלות בראשו, נפיחויות ושטפי דם פנימיים באזור העיניים ובלסת, חבלה מדממת באף וחבלות קהות בגפיים עליונות.

<u>טיעונים לעונש מטעם המאשימה:</u>

2. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות שבהן הודו הנאשמים. לטענתה למרות שהתסקיר בעניינו של נאשם 1 הינו חיובי, אין הסכמה להטלת מבחן ושל"צ.

לגבי נאשם 2, המאשימה טענה כי הנאשם הורשע בעבירה של עריקות מהצבא ונוכח חומרת המעשים יש להטיל עליו לכל הפחות מאסר שירוצה בעבודות שירות.

המאשימה ציינה כי למתלונן שולם פיצוי במסגרת הסדר סולחה בסך 70,000 ₪. משיחה עם אביו של המתלונן נמסר לתובע, שאין להם טענות או עניין בהמשך ההליכים.

<u>טיעונים לעונש מטעם נאשם 1:</u>

3. הסנגור ביקש להתחשב בכך שכתב האישום תוקן באופן משמעותי. הסנגור ביקש לחרוג לקולא ממתחם העונש ולהימנע מהרשעת הנאשם ולאמץ את המלצות שירות המבחן. לטענתו, הרשעת הנאשם יש בה כדי לגרום לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם. הנאשם עבד כמפעיל מכונה בחברה בינלאומית העובדת עבור משרד הביטחון ויש בהרשעתו כדי לפגוע בסיווג הביטחוני שלו. הנאשם סיים שירות צבאי מלא ו- 12 שנות לימוד.

ביחס לנטילת האחריות, מדובר בנטילת אחריות מלאה וכנה כבר בשלב המעצר. הנאשם המשיך בקו של נטילת אחריות גם בשלב התסקיר, הנאשם עשה מאמצים לחזור למוטב, שיתף פעולה עם שירות המבחן ואף קיימת המלצה להמשך טיפול ומבחן של 18 חודשים. הנאשם הביע רצון ומוטיבציה להמשיך ולהשתלב בטיפול ככל שיידרש.

הסנגור ציין כי המתלונן אושפז בבית החולים, אך שוחרר עוד באותו יום. לטענת הסנגור, במסגרת הליך סולחה שולם למתלונן פיצוי בסך 70,000 ₪.

הסנגור ביקש לאבחן את עניינו של נאשם 1 מנאשם 2 והפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן.

<u>טיעונים לעונש מטעם הנאשם 2 :</u>

4. הסנגור עתר להימנע מהרשעת הנאשם, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. הסנגור ציין את גילו

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הצעיר של הנאשם, היותו כבן 22 שנים. לטענתו אין מדובר באירוע מתוכנן אלא אירוע שהחל לאחר שהמתלוננים לקחו את הנאשם 2 למקום נידח, צעקו ואיימו עליו.

הסנגור טען כי מדובר באירוע שאינו מהרף העליון של עבירות האלימות, הנאשם שהה במעצר במשך 35 ימים ולאחר מכן שוחרר למעצר בית, למשך שלושה חודשים מבלי שהפר את האמון שנתן בו בית המשפט.

הסנגור ביקש להתחשב בהודאת הנאשם ובהבעת החרטה. לדבריו למתלונן שולמו פיצויים במסגרת הליך הסולחה, יחד עם תשלום הוצאות המסוק שהוביל את המתלונן לבית החולים.

הסנגור ביקש להתחשב בכך שאין לנאשם הרשעות קודמות ושהוא עובד לפרנסתו.

הסנגור טען עוד, כי הנאשם מתכוון להתגייס למשטרה והרשעתו בדין יש בה כדי לפגוע בעתידו. על כן עתר לחרוג ממתחם העונש.

<u>האם יש להרשיע את הנאשם 1 ?</u>

5. הנאשם הודה אך לא הורשע בעבירה של פציעה. ב"כ הנאשם עתר לאי הרשעת הנאשם וטען כי יש בהרשעתו כדי לפגוע בעתידו המקצועי. הנאשם ללא עבר פלילי, עובר למעצרו, עבד בתפקיד מסווג בחברה יצרנית ויש בהרשעתו כדי להפגוע בעתידו המקצועי.

6. הכלל הוא, כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו, אי ההרשעה היא החריג לכלל. בית המשפט לא ישתמש בסמכות יוצאת דופן זו, אלא בנסיבות נדירות ביותר, כאשר יש בעצם ההרשעה משום תגובה חריפה באורח קיצוני למעשה העבירה מחד גיסא, ובנסיבות העניין אין מקום לענישה אלא להעמדה במבחן. (ראה, י. קדמי בספרו "על סדר הדין בפלילים", חלק ב' (א) 938) .

7. בהתאם לפסיקה הימנעות מהרשעה או ביטול הרשעה יעשו בהצטבר שני גורמים וזאת כדבריה של כב' השופטת דורנר בע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מ"י**, פ"ד נב(3) 337 (להלן: "**הלכת תמר כתב**"):

> **"הימנעות מהרשעה אפשרית איפא בהצטבר שני גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".**

8. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם כבן 30 שנים. מאז מעורבותו זו בפלילים אינו עובד. קודם למעצרו עבד במשך שלוש שנים כמפעיל מכונה במפעל. עבודתו הופסקה כתוצאה ממעורבותו בפלילים. הנאשם הביע בפני שירות המבחן נכונות ורצון לשוב לעבודה במפעל. הנאשם התקשה למצוא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

עבודה אחרת. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם פרש מלימודיו התיכוניים, יצא לסייע בפרנסת משפחתו. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות מקרים דומים מצדו של הנאשם הינה נמוכה. הנאשם שיתף פעולה, השתלב בקבוצה וגילה פתיחות ונכונות להתבוננות ולבדיקת התנהלותו.

9. לאור האמור לעיל, שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים לצד של"צ. שירות המבחן השאיר את שאלת אי הרשעתו לשיקול דעת בית המשפט, לאחר שהוצג בפניו מכתב מטעם מעסיקו של הנאשם, לפיו במידה ולא יורשע בדין תעמוד בפניו האפשרות לפנות בבקשה לקבלה מחדש לעבודה.

10. לאחר שבחנתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אל מול נסיבות ביצוע העבירה, מצאתי כי במקרה זה נכנס לגדרו של החריג, בו יש להעדיף את נסיבותיו של הנאשם על פני האינטרס הציבורי.

מצאתי כי הרשעת הנאשם יש בה כדי לגרום לו נזק קונקרטי מעצם ההרשעה בדין וזאת עקב הסיכוי המוחשי לפגיעה בקריירה המקצועית שלו. הנאשם הציג בפני שירות המבחן אישור מטעם מעסיקו הקודם, לפיו במידה ועניינו יסתיים ללא הרשעה יוכל לשוב לעבודתו. הנאשם לקח אחריות על מעשיו בשלב המוקדם ביותר האפשרי במשפט. למתלונן שולם פיצוי במסגרת הליך סולחה.

11. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על אי הרשעת הנאשם 1.

<u>הרשעת/אי הרשעת הנאשם 2:</u>

12. הנאשם הודה אך לא הורשע בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית בצוותא. ב"כ הנאשם עתר לאי הרשעת הנאשם וטען כי יש בהרשעתו כדי לפגוע בעתידו המקצועי. לטענתו, הנאשם הורשע בעריקות מהצבא אך מתעתד להתגייס למשטרה ויש בהרשעתו כדי לפגוע בעתידו המקצועי.

13. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 22 שנים. עובד מזה כשלושה חודשים כמפעיל מכונה במפעל לחומרי ניקוי. קודם למעצרו עבד בעבודות שיפוצים במשך כשנה. לאחר מעורבותו בתיק זה, הנאשם הורשע בגין עריקות משירות צבאי. הנאשם עזב את ספסל הלימודים לאחר 10 שנות לימוד. שירות המבחן התרשם כי הסיכון להישנות מקרים דומים הינו בינוני- נמוך וברמת חומרה בינונית. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית אך התרשם כי בשלב זה של חייו, הנאשם יתקשה להפיק תועלת מהליך טיפולי בשירות המבחן. נוכח האמור לעיל, שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית. בהתייחס לשאלת אי ההרשעה, שירות המבחן התרשם כי אין בהרשעה כדי לפגוע בו באופן קונקרטי ועל כן לא ניתנה בעניינו המלצה בעניין הרשעתו בדין.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

14. לא שוכנעתי כי המקרה בו עסקינן, נופל בגדר אותם מקרים חריגים בהם יש מקום ליתן משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם ולנסיבות העבירה ולהעדיף אותן על פני האינטרס הציבורי לפי הלכת תמר כתב. לא שוכנעתי כי הרשעת הנאשם יש בה כדי לפגוע בעתידו המקצועי. לא הוצגו בפני ראיות של ממש לתמיכת טענות הנאשם שהוא מתכוון להתגייס למשטרת ישראל. על הנאשם להוכיח בראיות של ממש את הפגיעה הנטענת ולא די באמירות כלליות. שירות המבחן לא ממליץ על אי הרשעתו.

15. **<u>נוכח האמור לעיל, אני מורה על הרשעת הנאשם 2 בעבירה של תקיפה וחבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.</u>**

16. העיקרון המנחה בענישה לפי הוראות חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012, הוא עקרון ההלימה, "לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיוטל עליו" (ראו דברי ההסבר לסעיף 40ב בהצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו - 2006).

17. הנאשם הורשע בכך, שיחד עם הנאשם מס' 1, בעט במתלונן בפניו, גרם לו לחבלות שבעקבותיהן פונה המתלונן במסוק לבית החולים ושם קיבל טיפול רפואי. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו. כל אדם זכאי להגנה על גופו מפני פגיעה אלימה בו.

כפי שעולה מהפסיקה, מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת סעיף 380 לחוק העונשין, היא מחמירה:

א. רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12), נדחה ערעור הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הנאשם נדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 8241/13 **ברדה נ' מדינת ישראל** (25.3.14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת הגורמת חבלה של ממש. הנאשם נדון בבית משפט המחוזי ל-4 חודשי עבודות שירות.

ג. ת"פ 31956-12-12 (שלום טבריה) **מדינת ישראל נ' מסאל** (9.5.13), הנאשם לא הורשע. בית המשפט התחשב בגילו הצעיר, העדר עבר פלילי ובאפשרות שיקום הנאשם.

18. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש בגין העבירה שבה הורשע הנאשם נע בין אי הרשעה לבין ריצוי עונש מאסר בפועל של 18 חודשים.

19. לא מצאתי שיקולים לחרוג לקולא או לחומרא ממתחם העונש.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

20. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, חזרתי ולקחתי בחשבון את השיקולים הבאים: לנאשם הרשעה קודמת בגין עריקות מהצבא. הנאשם הודה בהזדמנות ראשונה וחסך בזמן שיפוטי. חזרתי ונתתי דעתי לנסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן. נתתי דעתי לתשלום הפיצויים למתלונן במסגרת הליך הסולחה, כפי שעולה מהסכם הסולחה שהוגש לעיון בית המשפט.

21. נתתי דעתי כי מדובר בשני נאשמים שהואשמו בכתב אישום אחד. כפי שנקבע בפסיקה, אחידות הענישה אינה עניין אריתמטי בלבד ושוני רלוונטי בנסיבות הוא יסוד מוצדק לפערים בענישה הממשית שמושתת על נאשמים באותו כתב האישום. עקרון אחידות הענישה הוא שיקול אחד מתוך מכלול השיקולים ששוקל בית המשפט בגזירת העונש ההולם. יחד עם זאת, במקרה דנן לנאשמים יוחסו עבירות שונות, נסיבותיהם האישיות שונות ואף שירות המבחן הגיש לבית המשפט המלצות שונות, ועל כן התוצאה העונשית שונה.

<u>נאשם 1- גזר דין ללא הרשעה:</u>

23. הנאשם הודה בביצוע העבירות שבכתב האישום ואני קובע כי הוא עבר את העבירה, אולם אינני מרשיעו בדין.

א. הנאשם יבצע של"צ על פי האמור בחוות הדעת של שרות המבחן.

הנאשם ימלא אחר ההוראות שיינתנו לו ע"י האחראי במקום או ע"י שרות המבחן.

הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 300 שעות וישלים את המכסה תוך 12 חודשים מהיום.

תחילת השל"צ תוך 60 יום מהיום על פי קביעת שירות המבחן.

שירות המבחן ידווח לבית המשפט על ביצוע השל"צ ועל סיומו.

שירות המבחן רשאי לשנות את מקום ההשמה, באם מצא לנכון לעשות כן.

הובהר לנאשם כי באם לא יבצע את השל"צ כנדרש, יוחזר עניינו לבית המשפט אשר יהיה רשאי לדונו מחדש, להרשיעו ולהטיל עליו כל עונש שימצא לנכון.

ב. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שרות המבחן למשך 24 חודשים מהיום.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ג. הנאשם ישלם הוצאות משפט בסך 10,000 ₪. ההוצאות ישולמו לקופת בית המשפט ב- 5 שיעורים חודשים שווים ורצופים, תשלום ראשון תוך 30 יום. אי תשלום אחד מהשיעורים במועדו יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

<u>נאשם 2 - גזר דין לאחר הרשעה:</u>

24. לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה ואת טיעוני הנאשם, ובהתחשב בנסיבות, אני גוזר על הנאשם מס' 2 את העונשים הבאים:

א. אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים, מהם 6 חודשים בפועל והיתרה על תנאי, למשך 3 שנים החל מהיום, והתנאי שלא יעבור ויורשע על כל אחת מהעבירות בהן הורשע בכתב אישום זה.

ב. קנס בסך 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב - 5 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון תוך 30 יום מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

ג. הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

תחילת עבודות השירות בתוך 60 ימים על פי קביעת הממונה על עבודות השירות.

אני מתיר לממונה על עבודות השירות לשנות את מקום ההשמה בהתאם לשיקול דעתו.

במידה ובתיק יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד ההוצאות שנפסקו או הקנס שנפסק.

המזכירות תמציא העתק לממונה על עבודות שירות.

<u>זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.</u>

ניתנה והודעה היום י"ח אייר תשע"ה, 07/05/2015 במעמד הנוכחים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

דורון פורת, שופט סגן נשיא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©